

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Sylvy Šiškeové a soudců Petra Pospíšila a Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **ALLIANS MEDIA s. r. o.**, sídlem Cimburkova 381/7, Praha, zastoupená JUDr. Lucíí Horčíčkovou, advokátkou sídlem Jednořadá 1051/53, Praha, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2023, č. j. 39523/23/5200-11434-713180, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2024, č. j. 15 Af 1/2024-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám její zástupkyně JUDr. Lucie Horčíčkové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dodatečným platebním výměrem ze dne 17. 3. 2021 doměřil Finanční úřad pro hlavní město Prahu („správce daně“) na základě provedené daňové kontroly žalobkyni daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2016 vyšší o částku 1 720 070 Kč a stanovil penále ve výši 344 014 Kč.

[2] Žalobkyně se proti rozhodnutí správce daně odvolala. Brojila proti závěru, že neprokázala oprávněnost zahrnutí nákladů zaúčtovaných na základě přijatých faktur za služby související s reklamou od deklarovaných dodavatelů Central Direct Inc., sídlem v Panamě (dále jen „Central Direct“), Neofield Trading LP, sídlem v Kanadě (dále jen „Neofield Trading“), a FLUGOR SERVICES LP, sídlem ve Velké Británii (dále jen „FLUGOR SERVICES“), do daňově účinných nákladů v souladu s § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

[3] Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 12. 2023 odvolání zamítl a napadený dodatečný platební výměr potvrdil. V odůvodnění se podrobně zabýval transakcemi, jež žalobkyně učinila předmětem odvolání. Dospěl k závěru, že správce daně nepochybil, pokud náklady, které žalobkyně uplatnila ve vztahu k plněním přijatým od dodavatelů Central Direct, Neofield Trading a FLUGOR SERVICES, neuznal jako daňově účinné pro jejich rozpor s § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Žalovaný se dále ztotožnil se závěrem správce daně, že pro věc by nebyla přínosná svědecká výpověď ředitele společnosti Central Direct S. S.. Na závěr pak vyloučil možnost aplikovat ve věci koncept tzv. esenciálních výdajů.

[4] Žalobu, kterou žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného, zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 4. 12. 2024. V odůvodnění se v rozsahu uplatněných žalobních bodů důsledně zabýval spornými obchodními vztahy žalobkyně s jejími dodavateli Central Direct, Neofield Trading a FLUGOR SERVICES a jejich daňovými důsledky. S odkazem na judikaturu ohledně prokazování daňových výdajů se přitom ztotožnil se skutkovými a právními závěry žalovaného. Souhlasil též se závěrem žalovaného ohledně neprovedení navržené výpovědi svědka S. S..

[5] Žalobkyně („stěžovatelka“) napadla rozsudek městského soudu kasační stížností. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Stěžovatelka obecně namítla, že městský soud se dopustil nesprávného hodnocení právní otázky. Městský soud měl rovněž zrušit napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení spočívající v tom, že při zjišťování skutkových otázek byl porušen zákon takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost. Dále stěžovatelka shodně jako v žalobě uvedla, že předložila dostatečné důkazní prostředky k prokázání daňové uznatelnosti nákladů, které vynaložila na plnění od dodavatelů Central Direct, Neofield Trading a FLUGOR SERVICES. Orgány finanční správy je však nesprávně vyhodnotily a neuplatnily zásadu volného hodnocení důkazů. Z nepochopitelných důvodů též odmítly návrh stěžovatelky na provedení svědeckého výslechu S. S..

[6] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se skutkovými i právními závěry městského soudu. Odkázal též na odůvodnění rozhodnutí o odvolání. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

[7] Kasační stížnost **není přípustná**.

[8] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu [§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“)]. Důvody, které v ní lze s úspěchem uplatnit, se proto musí upínat právě k tomuto rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 11. 7. 2022, č. j. 7 As 411/2021 - 24, či usnesení NSS ze dne 3. 6. 2003, č. j. 6 Ads 3/2003 - 73). Kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., a musí proto být jako nepřípustná odmítnuta (§ 104 odst. 4 s. ř. s., viz usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, či rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2007, č. j. 8 Afs 106/2006-58; z judikatury Ústavního soudu viz např. náleze ze dne 14. 5. 2024, sp. zn. IV. ÚS 623/23, či usnesení ze dne 22. 11. 2022, sp. zn. II. ÚS 1852/22, a ze dne 13. 9. 2023, sp. zn. II. ÚS 2349/23).

pokračování

[9] V nyní projednávané věci se městský soud žalobou poctivě zabýval. Neztotožnil se pouze s názory správních orgánů. Uvedl sice, že žalobní tvrzení jsou v jádru kopií odvolací argumentace žalobkyně a postrádají jakoukoliv polemiku se skutečným závěrem žalovaného (viz bod 34 napadeného rozsudku), přesto se však zabýval všemi uplatněnými žalobními body a vůči každému z nich přehledným, jasným a podrobným způsobem vyjádřil, jak na řešenou problematiku nahlíží.

[10] Na toto argumentační úsilí městského soudu však stěžovatelka reagovala tak, že v kasační stížnosti pouze zopakovala svoji žalobní argumentaci. Z textu kasační stížnosti je zjevné, že celá předchozí žaloba stěžovatelce posloužila jako v zásadě doslovný základ podávaného opravného prostředku. V tomto podkladovém textu následně stěžovatelka v první řadě zaměnila slovo „žalobce“ za slovo „stěžovatelka“ (vždy v příslušných tvarech). Dále pak změnila slovo „žalovaný“ za slovní spojení „krajský soud“. Zde však již nekonala důsledně. V některých případech ponechala původní slovo „žalovaný“, v jiných k němu přidala spojku a slova „krajský soud“ (v příslušných tvarech). V podstatě jediným nově přidaným textem je z hlediska porovnání obsahu žalobních bodů a důvodů kasační stížnosti obecné tvrzení, že městský soud se dopustil nesprávného hodnocení právní otázky a měl zrušit rozhodnutí žalovaného kvůli porušení zákona při zjišťování skutkových otázek, které stěžovatelka nad rámec textu žaloby uvedla na str. 5 bod 2.7., str. 6 bod 2.8. a str. 9 bod 8.1.3. kasační stížnosti.

[11] Nejvyšší správní soud proto konstatuje obsahovou shodu textu kasační stížnosti s textem žaloby. V řízení o kasační stížnosti je přitom stanoveno povinné zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) především proto, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem a byly argumentačně na úrovni. Jeho smyslem bylo umožnit pokud možno kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského soudu. Tato polemika může být méně nebo více zdařilá; vždy však musí být z textu kasační stížnosti patrná. Tak tomu však v daném případě není.

[12] V této věci nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody. Podání nazvané kasační stížnost totiž na svých celkem deseti stranách nijak nereaguje na rozsudek městského soudu, který napadá. Z toho, že jsou celé strany textu doslova převzaty ze žaloby, je zjevné, že kasační stížnost ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody městského soudu, ale míří výlučně proti rozhodovacím důvodům žalovaného správního orgánu. Taková kasační stížnost je nepřipustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

[13] Pokud pak stěžovatelka v kasační stížnosti nad rámec textu žaloby obecně uváděla, že městský soud se dopustil nesprávného hodnocení právní otázky a měl zrušit rozhodnutí žalovaného kvůli porušení zákona při zjišťování skutkových otázek, jedná se o pouhé parafrázování textu § 103 odst. 1 písm. a), resp. b) s. ř. s., které bez uvedení konkrétních vad řízení či chyb v právním úsudku, jichž se měl krajský soud dopustit, nelze považovat za řádně uplatněný důvod kasační stížnosti ve smyslu uvedeného ustanovení (srov. např. usnesení NSS ze dne 17. 2. 2004, č. j. 6 Ads 21/2003 - 43, či ze dne 24. 11. 2004, č. j. 1 Afs 47/2004 - 74).

[14] Ve věci současně nebyl dán ani důvod k tomu, aby Nejvyšší správní soud hleděl na takovou kasační stížnost jako na podání trpící vadami, které by byl povinen odstraňovat

podle § 109 odst. 1 s. ř. s. Toto ustanovení slouží soudu k tomu, aby zajistil doplnění kasačních důvodů u těch kasačních stížností, které jsou podány jako blanketní, tj. neobsahují vůbec žádnou argumentaci (ani pokus o ni). Takové blanketní kasační stížnosti ve skutečnosti jen ohlašují úmysl uplatnit k výzvě soudu konkrétní kasační důvody a kromě označení účastníků, napadeného rozsudku a citace některých písmen § 103 odst. 1 s. ř. s. v nich nebývá žádný další text. Postup podle § 109 odst. 1 s. ř. s. ale není určen k tomu, aby soud, který obdrží dlouhý a strukturovaný text předstírající zdůvodněnou kasační stížnost, „pedagogicky“ vedl právního profesionála zastupujícího účastníka řízení, upozorňoval ho na smysl kasační stížnosti (který je zřejmý ze zákona) a nabádal ho k vylepšení jeho argumentačních dovedností.

[15] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost není přípustná. Proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 104 odst. 4 a § 120 s. ř. s. odmítl.

[16] O nákladech řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[17] Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobkyni se opírá o § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Lhůta pro vrácení poplatku plyne z § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2026

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu